

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoPr/3/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116208280
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5116208280.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobkyne: G.. O.. C. O., Q.., nar. X.X.XXXX, bytom X. XXXX/XX, X., právne zastúpenej Mgr. Dr. Antonom Kušnírom, advokát, so sídlom I. O. XX, X., proti žalovanej: Žilinská univerzita v Žiline, so sídlom Univerzitná 8215/1, 010 26 Žilina, IČO: 00 397 563, v konaní o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 8Cpr/1/2016-248 zo dňa 20. marca 2017, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti (prvý a druhý výrok) **p o t v r d z u j e**.

Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V odvolaní nenapadnutej časti, v ktorej súd žalobu vo zvyšnej časti nároku na náhradu mzdy zamietol (tretí výrok), **o s t á v a** rozsudok **n e d o t k n u t ý**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol nasledovne:

Súd určuje, že skončenie pracovného pomeru žalobkyne zo dňa 22.10.2015 zo strany žalovanej je neplatné. Pracovný pomer uzavretý pracovnou zmluvou zo dňa 01.10.1982 medzi žalovanou a žalobkyňou naďalej trvá. Žalovaná je povinná poskytnúť žalobkyni náhradu mzdy za obdobie od 01.02.2016 do 31.01.2017 vo výške 15.528,36 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % zo sumy 15.528,36 Eur od 20.03.2017 do zaplataenia. Súd žalobu vo zvyšnej časti nároku na náhradu mzdy zamietla. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania od žalovaného.

Súd žalobe vyhovel a rozhodol, že výpoveď žalovanej daná žalobcovi podľa ust. § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce je neplatná, lebo právne vyhodnotil, že žalovaná nebola reálne nadbytočná vzhľadom na to, že podkladové rozhodnutie zamestnávateľa by malo reálne viesť k zmene jeho úloh, technického vybavenia alebo k zníženiu stavu zamestnancov s cieľom zabezpečiť efektívnosť práce alebo o iné organizačné zmeny. Zamestnávateľ formálne splnil výpovedný dôvod podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce v tom, že zamestnancovi dal výpoveď z dôvodu nadbytočnosti na základe písomného rozhodnutia. Predpokladom použitia tohto výpovedného dôvodu je existencia organizačnej zmeny, nadbytočnosť zamestnanca a objektívne jestvujúca príčinná súvislosť medzi organizačnou zmenou a nadbytočnosťou zamestnanca. O nadbytočnosť zamestnanca ide vtedy, ak zamestnávateľ nemá možnosť zamestnanca ďalej zamestnávať prácami dohodnutými v pracovnej zmluve. Dôvody tejto nemožnosti musia spočívať v tom, že zamestnávateľ ďalej nepotrebuje práce vykonávané zamestnancom, a to buď vôbec alebo v pôvodnom rozsahu. Uvedený stav môže byť daný vnútornými organizačnými zmenami alebo znížením celkového počtu zamestnancov. Lenže

ťažiskovo keďže v čase podania výpovede žalobkyni zo strany žalovaného bolo vyhlásené výberové konanie na obsadenie viacerých voľných pracovných miest na Fakulte bezpečnostného inžinierstva Žilinskej univerzity 2 miesta učiteľov zameraných na matematiku a inžiniersku geografiu, na Fakulte humanitných vied Žilinskej univerzity 1 pracovné miesto docent teória vyučovania matematiky a 2 miesta vysokoškolských učiteľov matematiky, na Stavebnej fakulte Žilinskej univerzity 1 pracovné miesto docent a 4 miesta vysokoškolských učiteľov v odbore aplikovaná matematika, tak rozhodnutie žalovaného ako zamestnávateľa, ktorým boli zrušené pracovné miesta na katedre matematiky Fakulty humanitných vied Žilinskej univerzity, nebolo reálne odôvodnené tým, že by úlohou žalovaného ako zamestnávateľa už nebola výučba matematiky. O organizačnej zmene bolo rozhodnuté rozhodnutím dekanky Fakulty humanitných vied zo dňa 26.05.2015, ktorému predchádzalo rozhodnutie akademického senátu Fakulty humanitných vied ŽU zo dňa 25.05.2016. Organizačná zmena sa týkala zrušenia všetkých pracovných miest na katedre matematiky Fakulty humanitných vied Žilinskej univerzity v Žiline s účinnosťou od 01.01.2016. Z vykonaného dokazovania však súd zistil, že z predmetného rozhodnutia nevyplýva, že dôvodom jeho prijatia je zmena úloh zamestnávateľa alebo zmena jeho technického vybavenia, alebo zníženie stavu zamestnancov s cieľom zabezpečiť efektívnosť práce, lebo príznačne žalovaný ako zamestnávateľ naďalej potreboval učiteľov matematiky. Iba formálnu organizačnú zmenu by súd neuznal ako dôvod prijatých zmien podľa účelu tohto zákonného ustanovenia. Súd neuznal argumentáciu žalovaného, že zmena bola prijatá za účelom zvýšenia efektívnosti práce, lebo aj keď už na základe pomenovania útvarov zamestnávateľa je možné pripustiť, že nebol dôvod pretrvávania zaradenia katedry matematiky na Fakultu humanitných vied, táto okolnosť sa dala riešiť presunom pracovných miest, ktoré už boli vytvorené, a to presunom katedry matematiky na inú fakultu, alebo jednotlivých pracovných miest z katedry matematiky na rôzne jednotlivé fakulty, alebo transformáciou katedry matematiky na samostatný vedecký ústav popri jednotlivých fakultách. Aj keď žalovaný bližšie argumentoval, s oporou v osobnej výpovedi dekanky K., G., v ďalšom oboznámenom súdnom konaní, že dôvodom prijatia organizačnej zmeny bola zmena úloh zamestnávateľa v tom, že bolo potrebné sústrediť sa na učiteľstvo matematiky na úkor vedeckej aplikovanej matematiky, tak žalobkyňa preukázala listinami o svojej kvalifikácii (najmä diplom č.l. 92 spisu), že je kvalifikovaná aj na učiteľstvo matematiky a navyše podľa listiny Dlhodobý zámer Žilinskej univerzity v Žiline na roky 2014 - 2020 (č.l. 79 a nasl. spisu) zámerom univerzity bola práve veda a výskum. Súd neuznal argument žalovaného, že výučbu matematiky stačí pokryť docentom a nie je potrebné pracovné miesto profesora, lebo učiteľ s akademickou hodnosťou profesora znamená statusovo vyššiu formu zabezpečenia činností vysokej školy, v čom súd navyše podporne uznal aj argumentáciu strany žalobkyne v tom, že naopak už vytvorené systematické miesta profesorov boli obsadené docentmi. Stále v tejto súvislosti v neprospech žalovaného svedčí, že už v čase podania výpovede žalobkyni vyhlásil výberové konanie na obsadenie 5-tich miest učiteľov matematiky. V neprospech žalovaného svedčí v okolnostiach sporu aj to, že dodatočne po zamýšľanom skončení pracovného pomeru žalobkyne žiadal o garanta výučby matematiky práve pre skončenie pracovného pomeru žalobkyne, ktorá touto garantkou bola a ktorej skončenie pracovného pomeru spôsobil práve žalovaný podaním výpovede z pracovného pomeru, aj keď žalovaný vysvetľoval žiadosť o garanta jednoducho skončením pracovného pomeru žalobkyne. Nadbytočnosť zamestnanca musí byť podľa účelu tejto právnej úpravy objektívna absolútna a nespochybniteľná (rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo 49/2004, z 27.07.2004). Lenže keď výpovedný dôvod bol spochybnený konaním žalovaného, ktorý ešte počas plynutia výpovednej doby žalobkyne vyhlásil výberové konanie na obsadenie 5-tich miest učiteľov matematiky, súd ustálil, že žalovaný mal možnosť žalobcu ďalej zamestnávať. Súdna prax konštantne judikuje, že prijatie nového zamestnanca, ktorý vykonáva prácu totožnú s prácou zamestnanca prepusteného pre nadbytočnosť je spravidla dôkazom o neexistencii nadbytočnosti zamestnanca (R 57/1968). Žalovaný porušil ust. § 61 ods. 3 ZP, keď prijímal na univerzitu učiteľov matematiky, celkovo prijala po výpovedi doručenej žalobcovi 9 učiteľov, pričom nie je rozhodujúce formálne označenie nových pracovných miest, ale výlučne reálna pracovná náplň, ktorú títo zamestnanci vykonávajú. Z právneho hľadiska nešlo o nové miesta 5-tich učiteľov matematiky, keď títo vyučujú rovnaké predmety ako vyučoval žalobca, nejde o nové pracovné miesta iba z dôvodu, že títo zamestnanci sú organizačne zaradení na inom pracovisku Žilinskej univerzity ako toho istého zamestnávateľa. Žalobkyňa sa nestala nadbytočnou v príčinnej súvislosti s prijatou organizačnou zmenou, ale v súvislosti s prijatím iných zamestnancov, lebo žalovaný síce prijal dňa 26.05.2015 rozhodnutie o organizačnej zmene, ale ešte pred nadobudnutím jeho účinnosti vyhlásil výberové konania na miesta učiteľov matematiky. Hmotnoprávnou podmienkou pre uplatnenie výpovede z dôvodu nadbytočnosti je splnenie tzv. ponukovej povinnosti zamestnávateľom. Ponukovú povinnosť musí zamestnávateľ splniť pred dorúčením výpovede (§ 63 ods. 2 ZP). S poukazom na ustanovenie § 63 ods. 2 písm. a) ZP je platnosť výpovede pre nadbytočnosť viazaná na absolútnu nemožnosť ďalej

zamestnávať zamestnanca, a to ani na kratší pracovný čas. Je procesnou povinnosťou žalovaného ako zamestnávateľa preukázať, že v čase doručenia výpovede nemala pre žalobcu žiadnu prácu, t.j. že išlo o absolútnu nemožnosť žalobcu ako zamestnanca ďalej zamestnávať (rozsudok NSSR z 24.10.1996, sp.zn. 4Cdo/79/1996). Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný počas výpovednej doby prijímal nových učiteľov matematiky, túto podmienku platnosti výpovede nepreukázal. Súd neuznal argument žalovaného, že podľa § 77 zákona č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách sa obsadzovanie voľných miest učiteľov realizuje len výberovým konaním, lebo v nadväznosti na hodnotenie skutkového stavu dané dosiaľ vyššie je príznačné, že zamestnávateľ mohol výberové konanie na voľné miesta vyhlásiť až vtedy, keď nebolo možné, aby požadovaný druh práce vykonávali dovtedajší zamestnanci v pracovnom pomere. Pritom je rozhodujúci materiálny obsah resp. označenie pracovnej náplne a nie formálne označenie pracovného miesta, organizačného útvaru v rámci zamestnávateľa. Pokiaľ teda existovala potreba výučby matematiky u žalovanej a túto výučbu mohol i naďalej zabezpečovať žalobca, tak neexistoval dôvod na prijímanie nových zamestnancov na základe výberového konania. Náhradu mzdy súd priznal podľa cit. ust. § 79 v spojení s § 134 ods. 1, 2 ZP. Keďže z vykonaného dokazovania zistil, že podľa mzdových lístkov žalobkyne žalobkyňa dosiahla hrubý príjem v období 8/2015 ... 1.244,05 Eur, v období 9/2015 ... 1.394,03 Eur, v období 10/2015 ... 1.244,01 Eur, výpočtom zistil (súčet 3.882,09 : 3) predpokladaný priemerný zárobok žalobkyne vo výške 1.294,03 Eur a zaviazal žalovaného na jeho poskytovanie odo dňa zamýšľaného skončenia pracovného pomeru žalobkyne. Procesný predmet konania, ktorým sa žalobkyňa domáhala zaplata predpokladaného priemerného zárobku vo výške 1.294,03 Eur od 1.2.2016 mesačne do zaplata s úrokom z omeškania, súd vypořiadal tak, že zaviazal žalovaného na zaplata 15.528,36 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % zo sumy 15.528,36 Eur od 20.03.2017 do zaplata, z dôvodu splatnosti práve 12 výplatných období v čase rozhodovania súdu 20.3.2017 ($1.294,03 \times 12 = 15.528,36$). Súd zamietol žalobu vo zvyšnej časti, lebo v tomto type konania, ktorý najmä nepodlieha výnimke podľa zákonnej úpravy výživného podľa zákona o rodine, súdu neprislúcha rozhodnutie o nesplatených nárokoch. Základ nároku na náhradu trov konania súd upravil podľa § 255 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej CSP), podľa ktorého žalobca mal v konaní úspech v prevažnom rozsahu, neúspech spočíva iba v procesne nevyčísľiteľnej časti náhrady mzdy voči základu o neplatnosť výpovede z pracovného pomeru. Zároveň podľa názoru súdu súd nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP. Podľa § 262 ods. 21 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti rozsudku okresného súdu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. Dôvodom zrušenia pracovného miesta žalobkyne, a to pracovného miesta profesora v študijnom odbore aplikovaná matematika, bolo zníženie stavu zamestnancov s cieľom zabezpečiť efektivnosť práce. Takéto zníženie stavu zamestnancov je odôvodnené tým, že bolo zo strany žalovanej rozhodnuté, že študijné programy Aplikovaná matematika a matematické modelovanie nebudú v ďalšom období otvorené. Dôvodom tohto rozhodnutia bola skutočnosť, že zo strany študentov nebol o tieto študijné programy záujem a keďže financovanie univerzít je z väčšej časti (70%) závislé na počte študentov, z ekonomického pohľadu neboli udržateľné. V dôsledku nedostatočného záujmu študentov o tieto študijné programy (preukázané na základe podaných prihlášok na štúdium) bolo rozhodnuté o ich neotvorení. Vzhľadom na to nebolo v organizačnej štruktúre Fakulty humanitných vied potrebné mať miesto profesora v odbore aplikovaná matematika. Rozhodnutie o organizačnej zmene zo dňa 26. 05. 2015 bolo prijaté v nadväznosti na uzávierku prihlášok na štúdium (30. 04. 2015), kedy bolo preukázané, že zo strany študentov nie je pre ďalší akademický rok záujem o študijné programy, ktoré zabezpečovali zamestnanci katedry matematiky. Na základe organizačnej zmeny vykonanej u žalovanej došlo síce k vytvoreniu nových pracovných miest na Stavebnej fakulte, strojníckej fakulte, Fakulte bezpečnostného inžinierstva a fakulte humanitných vied. Obsadenie týchto miest však bolo možné len na základe výberového konania podľa § 77 ods. 1 až 8 zákona o vysokých školách. Z dôvodov tohto zákonného vymedzenia, nie je možné takéto miesta obsadiť inak ako výberovým konaním. Na posudzovanie nadbytočnosti žalobkyne tak nie je možné aplikovať všeobecné zásady zákonníka práce a konštatívnej judikatúry z tejto oblasti vzťahujúce sa na „štandardných“ zamestnancov. Miesto vysokoškolského učiteľa nie je možné obsadiť presunom zamestnanca vysokej školy z iného pracovného miesta. Takýmto postupom by škola konala v rozpore s ust. § 77 zákona o vysokých školách. Miesto žalobkyne bolo rozhodnutím zamestnávateľa o organizačnej zmene zrušené, čím došlo fakticky k jej nadbytočnosti, nakoľko zákon o vysokých školách žalovanej neumožňoval ju presunúť na iné miesto vysokoškolského učiteľa bez výberového konania. Vzhľadom na zrušenie študijných programov Aplikovaná matematika a matematické modelovanie už žalovaná nepotrebovala pracovné miesto profesora v odbore aplikovaná

matematika. Toto miesto bolo zamerané na vedeckú matematiku a nebolo vhodné pre rozvoj študijných programov učiteľského zamerania v kombinácii s matematikou. Pre žalovanú nebolo potrebné mať v organizačnej štruktúre pracovnú pozíciu zameranú na garantovanie študijných programov, ktoré boli zrušené. Žalovaná potrebovala, aby bol garant učiteľských programov spojených s matematikou zamestnaný na pracovnej pozícii zameranej pedagogicky, nie vedecky, čomu boli prispôsobené aj kvalifikačné predpoklady pre toto pracovné miesto. Žalovaná má za to, že si splnila ponukovú povinnosť a to s poukazom na skutočnosť, že sa na žalovanú vzťahuje zákon o vysokých školách, ktorý v ust. § 77 upravuje obsadzovanie miest vysokoškolských učiteľov, ktoré sa uskutočňuje výberovým konaním, a je zároveň aj výberovým konaním na obsadenie pracovného miesta vysokoškolského učiteľa. Tento zákon je špeciálnym zákonom vo vzťahu ku Zákonníku práce a pokiaľ nie je možné obsadiť miesto iným spôsobom, žalovaná si svoju povinnosť splnila tým, že žalobkyni boli oznámené a zároveň aj riadne spôsobom v súlade so zásadami výberového konania vyhlásené výberové konania na miesta vysokoškolských učiteľov matematiky. Žalobkyni bolo umožnené prihlásiť sa do výberového konania na novovzniknuté pracovné miesta. Žalobkyňa sa do žiadneho výberového konania neprihlásila. Odmietla aj voľné pracovné miesto odborného referenta pre riadenie projektov na Fakulte riadenia a informatiky, ktoré jej bolo ponúknuté a ktoré bolo obsadzované bez výberového konania. Žalovaná preukázala, že inými miestami nedisponovala, ani nemal možnosť prijatia žalobkyne bez výberového konania podľa § 77 ods. 8 písm. a), b) zákona č. 131/2002 Z.z. o vysokých školách. Žalovaná ďalej namietala, že súd sa nijakým spôsobom nevysporiadal s odôvodnením rozhodnutia Krajského súdu v banskej Bystrici 15CoPr/9/2012, kde odvolací súd uviedol, že z dôvodov zákonného vymedzenia obsadzovania miest vysokoškolských učiteľov nie je možné obsadiť miesta vysokoškolských učiteľov v rámci novej organizačnej štruktúry iným spôsobom než vypísaním výberového konania. Rovnako ako vo veci posudzovanej zo strany Krajského súdu v banskej bystrici, aj žalobkyňa v tomto konaní bola informovaná o možnosti prihlásiť sa do výberového konania na novovytvorené miesta vysokoškolských učiteľov, ale do žiadneho výberového konania sa neprihlásila. Žalovaná zároveň poukázala aj na skutkový rozdiel oproti konania vedenom na okresnom súde Žilina pod sp. zn. 42 Cpr/2/2016, kde sa žalobca do jedného z výberových konaní prihlásil, ale v ňom bol neúspešný. S poukazom na uvedené skutočnosti žalovaná navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu žalobkyne zamietne v celom rozsahu.

3. K podanému odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadrila žalobkyňa. Podľa žalobkyne súd mal dostatočne v konaní preukázať, že žalovaná napriek použitiu výpovedného dôvodu podľa § 63 ods. 1 písm. b), nespĺnila a v konaní nepreukázala všetky zákonné podmienky vymedzujúce platnosť uvedeného výpovedného dôvodu. Žalovaná v konaní nepreukázala reálnu existenciu nadbytočnosti u žalobkyne a sama svojím konaním tvrdenú nadbytočnosť spochybnila, keď na jednej strane rozhodnutím o organizačnej zmene zrušila pracovné miesto žalobkyne a zároveň v čase plynutia výpovednej doby vyhlásila výberové konanie na obsadenie miesta vyučujúcich matematiky s termínom nástupu od 01. 03. 2016 a zároveň hľadala ďalšieho garanta študijných programov, ktoré zastávala žalobkyňa. Opakovane zdôrazňovaný „fakt“ žalovanej, že miesto vysokoškolského učiteľa nie je možné obsadiť presunom zamestnanca vysokej školy z iného pracovného miesta z dôvodu, že by VŠ konala v rozpore s ust. § 77 zákona o VŠ, prvostupňový súd dostatočne vyhodnotil a neuznal z dôvodu, že zamestnávateľ mohol výberové konanie na voľné pracovné miesto vyhlásiť až vtedy, keď nebolo možné, aby požadovaný druh práce vykonávali dovtedajší zamestnanci v pracovnom pomere, potvrdil pretrvávajúcu potrebu výučby matematiky u žalovanej, ktorú mohla naďalej zabezpečovať žalobkyňa a napokon poukázal na samotnú neexistenciu dôvodu na prijímanie nových zamestnancov na základe výberového konania. Nedostatky organizačnej zmeny zo dňa 26. 05. 2015 a otázku správnosti jej vykonania riešil aj OS Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 42Cpr/1/2016, a žalobkyňa opakovane poukazuje na to, že obdobne ako v uvedenom konaní, sa súdom prijatý právny názor v rozhodnutí v podobnej veci, týka aj prejednávanej veci žalobkyne. Pri posúdení organizačnej zmeny, ktorá bola právnym podkladom aj pre skončenie PP so žalobkyňou, OS Žilina vyhodnotil ako stručné, v ktorom absentuje dôvod prijatých zmien, čo súd považoval za zásadné nedostatky tejto organizačnej zmeny. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené aj odvolacím súdom v Žiline rozhodnutím pod sp. zn.: 8CoPr/2/2017-243. Krajský súd v rozsudku 8CoPr/2/2017-243 zo dňa 31. 05. 2017 jednoznačne ustálil, že „prvoinštančný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam o neúplnosti rozhodnutia o organizačnej zmene čo znemožňuje ustáliť dôvod prijatých zmien a preskúmať správnosť postupu žalovanej pokiaľ ide o nadbytočnosť, čo malo aj priamy dopad na povinnosť zamestnávateľa výpovedný dôvod vo výpovedi riadne skutkovo vymedziť tak, aby nebolo možné zameniť s iným výpovedným dôvodom, a teda rozhodnutie vychádza i zo správneho právneho posúdenia veci.“ Na základe vyššie uvedeného

žalobkyňa žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a zároveň priznal trovy právneho zastúpenia odvolacieho konania v rozsahu 100%.

4. K vyjadreniu žalobkyne zaslala žalovaná repliku, kde zotrvala na svojich vyjadreniach, že v dôsledku rozhodnutia o neotvorení študijných programov Aplikovaná matematika a matematické modelovanie boli zrušené všetky pracovné miesta na katedre matematiky ako pracovisku zameranom na vedeckú matematiku a žalovaná tak nepotrebovala ani pracovné miesto žalobkyne zamerané na garantovanie a výučbu aplikovanej matematiky, čím sa žalobkyňa stala pre žalovanú nadbytočnou. Zároveň odkázala na konanie vedené na okresnom súde Žilina sp. zn. 42Cpr/1/2016, kde súd konštatoval, že rozhodnutie o organizačnej zmene bolo vyhotovené ako „stručné, v ktorom absentuje dôvod prijatých zmien.“ Zákonník práce a ani iný platný právny predpis nevyžadujú, aby boli dôvody prijatej organizačnej zmeny - v danom prípade rozhodnutia o zrušení pracovných miest- v tomto rozhodnutí špecifikované. Podstatnou skutočnosťou je obsah prijatého rozhodnutia a jeho príčinná súvislosť s výpoveďou danou zamestnancovi a nie dôvody jeho prijatia. Obsahom prijatého rozhodnutia bolo zrušenie všetkých pracovných miest na katedre matematiky, v čoho dôsledku sa žalobkyňa stala pre žalovanú nadbytočnou. Podľa žalovanej výpovedný dôvod bol vo výpovedi žalobkyne dostatočne vymedzený. Výpovedný dôvod bol vymedzený úplne jednoznačne slovami „nadbytočnosť“ a navyše uvedením číselného označenia paragrafu a písmena výpovedného dôvodu. Žalobkyňa bola tiež preukázateľne informovaná o tom, že jej pracovné miesto je zrušené, v čoho dôsledku sa stáva nadbytočnou (viď zápis z rokovania zo dňa 16. 10. 2015, ktorý je súčasťou súdneho spisu). Dôvod výpovede musí byť v písomnej výpovedi uvedený tak, aby bolo zrejmé aké sú skutočné dôvody, ktoré vedú k rozviazaniu pracovného pomeru a aby nevznikli pochybnosti, čo chcel účastník prejavíť, t.j. ktorý zákonný dôvod výpovede uplatňuje a aby bolo zabezpečené, že uplatnený dôvod nie je možné dodatočne meniť. To bolo v prípade žalobkyne jednoznačne splnené, nakoľko v jej prípade bola výpovedným dôvodom jej nadbytočnosť, t.j. výpovedný dôvod uvedený v § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Zamestnávateľ nie je povinný uvádzať vo výpovedi hospodársky účel (kauzu) výpovedného dôvodu na to, aby bolo zrejmé, ktorý výpovedný dôvod použil a aby bolo zabezpečené, že výpovedný dôvod nebude možné dodatočne meniť. Zákonník práce to vo svojej dikcii ani nevyžaduje. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, žalovaná žiadala, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu žalobkyne zamietne v celom rozsahu.

5. K replike žalovanej podala žalobkyňa dupliku, kde zdôraznila, že preukázala, že bola garantkou aj učiteľstva matematiky v kombinácii, ktoré katedra matematiky zabezpečovala, z čoho je zrejmé, že sa nejednalo výlučne o aplikovanú matematiku. Uvedenú skutočnosť potvrdila sama žalovaná listom zaslaným akreditačnej komisii MŠ SR po skončení pracovného pomeru so žalobkyňou, kde žalovaná žiadala o zmenu garanta pre Učiteľstvo matematiky v kombinácii, čo rovnako preukazuje, že žalobkyňa nebola nadbytočnou zamestnankyňou. Zotrvávanie na tvrdeniach žalovanej o dôvodnosti skončenia pracovného pomeru so žalobkyňou z dôvodu jej nadbytočnosti, považuje žalobkyňa za iracionálne, pretože odporuje samotnému postupu žalovanej po skončení pracovného pomeru so žalobkyňou, ale najmä ide o konanie, ktoré súd vyhodnotil v ods. 39 odôvodnenia rozhodnutia, kde analyzuje skutkovo aj právne, prečo nie je možné uznať argumentáciu žalovanej v otázke nadbytočnosti. Žalovaná zrejme z doterajšieho priebehu konania nepochopila, že zásadnou vadou žalobou napadnutej výpovede z pracovného pomeru bola neexistencia nadbytočnosti ako výpovedného dôvodu z pracovného pomeru, a nie zameniteľnosť dôvodu. Žalovaná nadbytočnosť žalobkyne, ktorú použila vo výpovedi negovala svojim postupom tým, že žiadala o výmenu starého garanta študijného programu (ktoré zastávala žalobkyňa) za nového, čo vyvracia samotný zákonný predpoklad nadbytočnosti žalobkyne.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti v odvolaní napadnutej časti. V odvolaní nenapadnutej časti ostalo rozhodnutie nedotknuté.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

10. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 234 ods. 2 CSP, pričom výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k vydaniu rozhodnutia a vyporiadal sa s rozhodujúcimi skutočnosťami. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Odvolateľ v podanom odvolaní neuviedol skutočnosti, s ktorými by sa okresný súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd.

11. Pre zdôraznenie správnosti odvolací súd k odvolacím námietkam žalovaného uvádza nasledovné: V prejednávanej veci súd posudzoval na základe podanej žaloby žalobkyne neplatnosť skončenia pracovného pomeru žalobkyne z dôvodu výpovede zo strany žalovaného. Žalobkyni bola daná výpoveď podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce z dôvodu nadbytočnosti.

12. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, súdneho spisu a toho čo uviedli strany v rámci odvolacieho konania, dospel odvolací súd k záveru, že žalovaná v konaní nepreukázala relevantným spôsobom „nadbytočnosť“ žalobkyne, ako jeden z predpokladov skončenia pracovného pomeru výpoveďou zo strany zamestnávateľa. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na viaceré skutočnosti.

13. O nadbytočnosť ide vtedy, ak zamestnávateľ nemá možnosť zamestnanca ďalej zamestnávať prácami dohodnutými v pracovnej zmluve. Zamestnávateľ naďalej nepotrebuje práce vykonávané zamestnancom, a to buď vôbec, alebo v pôvodnom rozsahu. Uvedený stav môže byť daný vnútornými organizačnými zmenami alebo znížením celkového počtu zamestnancov. Žalovaný prijal dňa 26.05.2015 rozhodnutie o organizačnej zmene, ale ešte pred nadobudnutím jeho účinnosti vyhlasoval výberové konania na miesta učiteľov matematiky - zo strany žalovaného bolo vyhlásené výberové konanie na obsadenie viacerých voľných pracovných miest: Fakulta bezpečnostného inžinierstva Žilinskej univerzity - 2 miesta učiteľov zameraných na matematiku a inžiniersku geografiu, Fakulta humanitných vied Žilinskej univerzity - 1 pracovné miesto docent teória vyučovania matematiky a 2 miesta vysokoškolských učiteľov matematiky, Stavebná fakulta Žilinskej univerzity - 1 pracovné miesto docent a 4 miesta vysokoškolských učiteľov v odbore aplikovaná matematika. Z uvedeného vyplýva, že úlohou žalovaného ako zamestnávateľa bola aj naďalej výučba matematiky a rozhodnutie, ktorým boli zrušené pracovné miesta na katedre matematiky Fakulty humanitných vied Žilinskej univerzity je v rozpore s touto skutočnosťou. Za takejto situácie zamestnávateľ mohol výberové konanie na voľné miesta vyhlásiť až vtedy, keď nebolo možné, aby požadovaný druh práce vykonávali dovtedajší zamestnanci v pracovnom pomere. Pritom je rozhodujúci materiálny obsah resp. označenie pracovnej náplne a nie formálne označenie pracovného miesta, organizačného útvaru v rámci zamestnávateľa. Pokiaľ teda existovala potreba výučby matematiky u žalovaného a túto výučbu mohla i naďalej zabezpečovať žalobkyňa, tak neexistoval dôvod na prijímanie nových zamestnancov na základe výberového konania. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že dôvodom prijatia organizačnej zmeny bola zmena úloh zamestnávateľa v tom, že bolo potrebné sústrediť sa na učiteľstvo matematiky na úkor vedeckej aplikovanej matematiky, žalobkyňa listinami o svojej kvalifikácii (diplom) preukázala, že je kvalifikovaná aj na učiteľstvo matematiky. Navyše podľa listiny Dlhodobý zámer Žilinskej univerzity v Žiline na roky 2014 - 2020 zámerom univerzity bola práve veda a výskum. Dodatočne po zamýšľanom skončení pracovného pomeru žalobkyne žiadal žalovaný o garanta výučby matematiky práve pre skončenie pracovného pomeru žalobkyne, ktorá touto garantkou

bola a ktorej skončenie pracovného pomeru spôsobil práve žalovaný podaním výpovede z pracovného pomeru, pričom žiadosť o garanta žalovaný odôvodnil len tou skutočnosťou, že žalobkyňa skončila u žalovaného pracovný pomer.

14. S poukazom na skutkové okolnosti prejednávanej veci a vykonané dokazovanie odvolací súd sa stotožnil so súdom prvej inštancie a jeho postup považoval za plne v súlade so zákonom. Odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentov odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu, potvrdil ako vecne správny.

15. Odvolací súd zároveň zrušil rozsudok v časti o trovách konania a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a to z dôvodu, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania, neurčil rozsah priznaného nároku. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť v súlade s § 396 ods. 3 CSP o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí.

16. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.